

De Gooise Eveline Smits van Oyen (46) begon vorig jaar september het initiatief Elk Gooisch Matras Komt van Pas. Met een groep vrijwilligers zamelt zij spullen in voor asielzoekers en statushouders met een verblijfsvergunning. De gymzaal van de leegstaande Michiel de Ruyterschool tegenover de Groene Long, een groene strook in Bussum Zuid puilt inmiddels uit van de meubels, kleding, huishoudelijke apparaten, lampen, televisies, iPads en computers.

Een grijze MG6 stopt bij de school. Het raampje aan de bestuurderskant schuift zoevend omlaag. “Is hier die inzameling voor vluchtelingen?” informeert de man achter het stuur. “Jazeker!” roept Eveline enthousiast.

De man stapt uit, opent met een royaal gebaar de kofferbak en laadt twee computers uit. Met enige voldoening zet hij ze op de straat. “Zo. Heb je hier wat aan?”

Eveline bedankt hem: “Super! Die kunnen we goed gebruiken.”

“Da’s mooi dan. Morgen kom ik weer langs met wat spullen”, glimlacht de man minzaam.

Hij veegt een weggewaaid twijgje van zijn zeiljack en stapt weer in. Twee vrijwilligers sjouwen de nieuwe buit naar de gymzaal van de school. Daar staan alle denkbare goederen opgeslagen die Gooische gezinnen niet meer nodig hebben: van Bugaboo-kinderwagens en iPads tot skipakken, speelgoed en bankstellen.

SUPER BEDANKT

Vluchtelingen en statushouders (mensen die sinds kort een verblijfsvergunning hebben) zijn er twee keer in de week welkom om te

shoppen. Met de spullen kunnen ze hun huisraad aanvullen of hun plek in het asielzoekerscentrum Crailo wat leefbaarder maken. Een gedistingeerde vrouw met opstoken haar en kokette bontlaarsjes schrijdt binnen met twee propvolle vuilniszakken aan beide handen. Ze gebaart met een lederen, zwart met wit gestippelde handschoen naar de vracht: “Dit is één, maar ik heb nog veel meer! Het komt in porties.” “Wat maak je ons blij!” roept Eveline, opgetogen snuffelend in de zakken. De vrouw lacht. “Ach, jullie maken mij ook blij. Ik ben aan het verhuizen en heb zoveel troep over. Dit ruikt lekker op. Zijn er nog dingen die jullie specifiek nodig hebben?”

“Een computer?” vraagt een ander vrijwilligster. “Heb ik! En nog herenkleding nodig? Winterjassen?” informeert de vrouw. “Kleding kunt u het beste rechtstreeks naar het Rode Kruis aan de Torenlaan brengen. Dan gaan ze van daaruit meteen naar de opvang Crailo. Super bedankt!” Een andere vrouw zet tassen vol knuffels, spellen en puzzels neer en attendeert hen op een houten speelhuisje dat ze niet mee kon nemen in de auto. “Geweldig. Super bedankt. Zet maar op de lijst, dan halen we het bij uw huis op!”

Het wemelt van de ‘super bedankjes’ die ochtend in de gymzaal. Er valt dan ook voor heel wat te bedanken. De hoeveelheid donaties is niet aan te slepen. Twee keer per week is een groep vrijwilligers van negen uur ’s morgens tot twee uur ’s middags aan het werk voor de actie Elk Gooisch Matras Komt Van Pas.

Sinds Eveline samen met compagnon Raoul Kuipers vorig jaar september begon met de inzameling, kwam de Gooische gemeenschap massaal in beweging. Auto’s rijden af en aan met goederen. De lokale krant NaarderNieuws riep het team van de actie uit tot Naarders van het Jaar, mede omdat zij een duidelijk signaal afgaven in het Gooi: ‘een samenleving is meer dan twee auto’s voor de deur.’ De hulp is volgens Eveline hard nodig. Ze werkte als vrijwilliger bij de voedselbank en constateerde tijdens intakegesprekken met nieuwe klanten dat de vluchtelingen, of nieuwkomers zoals zij ze liever noemt, erg weinig geld per maand hebben om van te leven. “Ze krijgen een lening van de gemeente van ongeveer tweeduizend euro om spullen voor hun huis te kopen. Maar die moeten ze maandelijks met rente terugbetalen aan de gemeente Bussum. Daardoor houden ze bijna niets over. Ze kunnen zich rechtstreeks inschrijven bij de voedselbank. Veel Syrische gezinnen hebben matrassen op de grond liggen en